

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Da Casibus reseruatis. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

IO. CAROLI ANTONELLI

SAC. THEOL. AC I. V. D. VELITERNI.

LIBER OCTAVVS.

DE IIS, QVAE AD FORVM INTERNVM SPECTANT.

SVMMARIVM.

- 1 **E**PISCOPVS potest aliquos casus sibi referuare.
- 2 Huiusmodi reseruatio expirat defuncto Episcopo: limitatur in 3. & 4.
- 3 Quot sint casus de Iure, vel cōsuetudine Episcopo reseruati, & num. 6.
- 7 Concessa alicui licentia absoluen- di à casibus reseruatis non extenditur ad casus de iure Episcopo reseruatos.
- 8 Episcopus concedens omnes casus sibi reseruatos non videtur concedere facultatem absoluen- di à censuris sibi reseruatis.
- 9 An possit Episcopus absolvere tantum à reseruatis, & pro non reseruatis remittere pœnitentiam ad inferiorem Confessarium.

- 10 An Canonicus Pœnitentiarius electus iuxta formam Concilij Tridentini possit ex nisi solius officij absolvere à casibus reseruatis.
- 11 Pœnitentiarius eo ipso quod est electus habet à iure, & Concilio facultatem audiendi confes- siones pœnitentium illius Dice- cesis.
- 12 Quando possit officio priuari.
- 13 Quam pœnam incurrat absol- uens à casibus reseruatis sine Episcopi licentia.

CAP. I.

De Casibus reseruatis.

OSSE Episcopum sibi aliquos casus re- seruare, constat ex Concilio Trident. sess.

Nnon 2 14. cap.

1. *cap. 7.* debet autem Episcopus atrociorum tantum, & grauiorū criminum casus quam paucissimos, eosque maxime necessarios referuare; non tamen casus contentos in Bulla Cœnæ Domini, nec alios specialiter referuatos Sedi Apostolicæ, nec promiscuè eos, quibus annexa est excommunicatio maior, etiamsi absolutio nemini sit referuata, nisi iudicauerit, aliquos nominatim referuandos propter frequentiam, scandalum, aut aliam necessariam causam, *vt censuit Sac. Cong. apud Quarant. in ver. casus referuati verseditum fuit.*

2 Cessat autem huiusmodi referuatio defuncto Episcopo: & idè poterit tunc quilibet Confessarius absoluere à casibus Episcopo referuatis, *vt d. Lexan. in Sum. qq. reg. tom. 1. cap. 19. num. 17.*

3 *qq. reg. tom. 1. cap. 19. num. 17.* nisi fortè referuati fuerint in Synodo: quia tunc semper durant *Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 93. num. 23. Ricc. in Prax. for. Eccles. par. 3. ref. 85.* vbi etiam dicit, quod per mortem Episcopi

4 non expirant alij casus, qui de iure, vel consuetudine ipsi referuantur.

5 Qui verò, & quot sint casus de iure Episcopo referuati, magna est inter DD. contentio, vt propterea aliqui existimauerint, nullos hodiè esse casus iure cõmuni referuatos Episcopo, *vt d. Lexan. in Sum. qq. reg. to. 3. ver. casus referuati nu. 2. & alij apud Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 51. num. 3. Dian. par. 7. tr. 5. ref. 15. in fin. ego tamen censeo, eos*

esse quatuor, quorum primus est incendium domorum, frugum, aut aliarum rerum ex proposito factum *c. pessimam 23. q. 6. extrau. inter cunctas & incendiarios de Priuil.*

Secundus est excommunicatio Papæ referuata, cuius absolutio in certis casibus inferiori referuatur: tunc enim per inferiorem non quilibet Sacerdos, sed Episcopus intelligitur *c. ea noscitur c. quod de his, & cap. quamuis de sent. excom. Nau. cap. 27. nu. 1122. & 162. Piasc. in Prax. Episc. par. 2. cap. 1. num. 13.*

Tertius est lenis percussio clericici *intra cap. peruenit de Sent. excom.*

Quartus est abortus fetus animati *ex constitutione Gregorij XIV. incip. Sedes apostolica, apud Quarant. in ver. Abortus, & notat etiam Piliac. to. 1. tract. 29. cap. 6. nu. 100. quem refert. Dian. par. 7. tr. 5. ref. 15. Lexan. in Sum. qq. reg. ver. Abortus num. 7.*

Scio, peccatum, ob quod incurritur irregularitas, vel imponitur pœnitentia solemnis, esse referuatum episcopo *in cap. fin. vbi glos. 26. q. 6. & extrau. Inter cunctas & obseruet de Priuil. scd huiusmodi casus non esse amplius ex praxi referuatos, sentiunt Doctores communiter; tñ quia solemnis pœnitentia non est amplius in vsu: tum quia clericus, qui ob aliquod peccatum irregularitatem contraxit, potest regulariter per quemlibet confessorium absolui à peccato, antequam eum illo in irregularitate*

ritate dispensetur, *Nau. d. cap. 27. num. 262. Ricc. in Prax. par. 3. ref. 85. Piafec. in Prax. Episc. par. 2. cap. 1. num. 13. vers. tertio de iure & vers. item & peccatum.*

6 Casus autem de consuetudine Episcopo reseruatim sunt homicidium voluntarium, crimen falsi, sortilegium, ac violatio immunitatis, ac libertatis ecclesiasticæ, ut in d. extrau. inter cunctas Sincendiarios de Priuil. Sylu. in ver. casus nu. 4. Piafec. ubi supra num. 13. vers. de consuetudine Ricc. in Prax. par. 3. d. ref. 85. *Nau. d. cap. 27. num. 262.* ubi etiam notat, quod crimen violationis libertatis, aut immunitatis ecclesiasticæ nunc sæpe habet annexam excommunicationem bullæ cenzæ.

An verò peccatum retinendi incerta aliena inter prædictos casus numerandum sit? Resp. negatiuè, quamuis nonnulli contrarium teneant: quia iuxta cõmunem Doctorum sententiam is, qui ad restitutionem obligatur, potest per se ipsum sine Episcopo, & confessario restituere *Nauar. cap. 17. num. 92. Piafec. p. 2. cap. 1. num. 13. vers. addit Ricc. in Prax. par. 3. ref. 85.* potest tamen substineri cõsuetudo Episcoporum, qui restitutionem bonorum huiusmodi incertorum sibi reseruant, si intelligatur de absolutione peccati commissi ob illorum non restitutionem, ut d. *Nau. loc. cit.*

Quia verò huiusmodi consuetudo non videtur esse generalis, nec eiusdem modi in omnibus Episcopatibus, ideo quan-

do de hac cõsuetudine in singulis Diocesis certò non constat, ij tantum casus pro reseruatim habendi sunt, qui reseruantur expressè, & specialiter ab ipso met Episcopo, vel à iure, ut supra diximus, & notat *Lozan. in Sum. to. 3. in ver. casus reseruatim nu. 3.*

7 Obserua tamen primò, quod Episcopus concedens omnem facultatem, omnemque auctoritatem ad audiendas confessiones, non videtur concedere casus reseruatim, ut d. *Vulp. in Prax. iudic. for. eccles. cap. 35. nu. 1.* nisi aliud ex coniecturis colligatur: neque concessa alicui licentia absoluedi à casibus reseruatim extenditur ad casus de iure Episcopo reseruatim, sed tantum ad eos, quos ipse reseruatim *Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 52. num. 10.*

8 Obserua 2. quod Episcopus concedens omnes casus sibi reseruatim non videtur concedere facultatem absoluedi à censuris sibi reseruatim: quia à diuersis non fit illatio *l. Papinianus ff. de minor.* quemadmodum si concedat facultatem absoluedi à casibus, & censuris, non videtur concedere absolutionem, aut dispensationem votorum, aut irregularitatum *Nau. cap. 27. n. 261. vers. decimo Barbos. d. par. 3. all. 52. num. 5. & 6.*

9 Quæres 1. an possit Episcopus absoluedi tantum à reseruatim, & pro non reseruatim remittere pœnitentem ad Inferiorem confessarium? affirmat *Nauar. in Man. cap. 26. num. 6.* ubi etiam dicit

dicat, quod potest Confessarius a non reſeruatis abſoluere, & pro reſeruatis pœnitentem ad Superiorem remittere, & hanc ſententiam ſequuti ſunt plures alij DD. apud Mancin. de Sacram. Confess. pract. 4. dub. 13. Alij vero probabilius negant, niſi adſit neceſſitas, vel rationabilis cauſa ita Sylu. in ver. confesſio 1. queſt. 19. & alij quos reſert, & ſequitur Bonacin. de Sacram. diſp. 5. q. 7. pun. 5. §. 3. nu. 1. quia non licet abſque iuſta cauſa dimidiare confesſionem, Quare tutius erit, vt Episcopus integram pœnitentis confesſionem audiat, & abſoluat; vel ſi alijs curis fuerit im- peditus, poterit talem pœnitentem ad inferiorem confesſarium remittere, vt ab eo abſoluat.

20. Quæres an Canonicus Pœnitentiarius electus iuxta formam Concilij Tridentini ſeſſ. 24. de reſ. cap. 8. ex vi ſolius officij poſſit abſoluere a caſibus reſeruatis? negat Nau. conf. 20. de Pœnit. & remiſ. Ricc. in Prax. ſor. eccleſ. par. 2. reſ. 179. Vulp. in Prax. iud. cap. 35. num. 15. & ita declarauit Sac. Congreg. teſte Garc. de Benef. par. 5. cap. 4. num. 115. & reſertur etiam inter deciſ. nouiſſim. Diuerſ. par. 4. deciſ. 195. habet tamen hanc facultatem ex Episcoporum conſuetudine, vel eorum tacito conſenſu ita, vt non ſolum a caſibus, ſed etiam a cenſuris Episcopo reſeruatis abſoluere poſſit Sbroz. de Vſu. Episc. lib. 2. §. 29. nu. 8. & ſeq. & alij apud Barboſ. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 32. nu. 17.

21. Notandum eſt etiam, quod Pœnitentiarius eo ipſo quod electus eſt, habet a iure, & Concilio Tridentino facultatem audiendi confesſiones pœnitentium illius Diœceſis, cum ſit veluti Parochus totius Diœceſis, vt poſt Vgol. & alios dicit Barboſ. d. par. 3. all. 55. nu. 19. & conſuit etiam Sac. Congreg. teſte Ricc. in Prax. ſor. Eccleſ. part. 1. reſ. 487. Vnde dum confesſiones in eccleſia audit, interim preſens in choro, & proceſſionibus cenſetur Concil. Trid. ſeſſ. 24. de reſ. cap. 8. & conſuit etiam Sac. Congreg. eiusdem Concilij, que reſertur inter deciſ. nouiſſim. Diuerſ. dec. 19. pun. 4. d. debet autem talis Pœnitentiarius ſemper eſſe paratus ad audiendas confesſiones, & recuſans audire, poſſet puniri, & priuari ab Episcopo, vt reſoluit Sac. Congreg. apud Ricc. in Prax. par. 1. reſ. 487.

23. Quæres vltimò, quam pœnam incurrat abſoluens a caſibus reſeruatis ſine Episcopi facultate? Reſpondet Barboſ. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 105. nu. 78. Ricc. in Prax. ſor. Eccleſ. part. 2. reſ. 210. quod potest ab Episcopo excommunicari ex Conc. Trident. ſeſſ. 14. cap. 7. de Caſuum reſeruatiõne. Si vero abſolueret a prædictis caſibus ſub prætextu priuilegiorum, incurreret eo ipſo excommunicationem Papæ reſeruata ex decreto Sac. Congregat. apud Quarant. in ver. caſus reſeruati.